

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 28C/64/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123426759
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Alžbeta Strajňáková PhD.
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6123426759.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Mgr. Alžbetou Strajňákovou, PhD. v sporovej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s. r. o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 50 496 166, zast.: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s. r. o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičová 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 171,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 171,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 171,00 Eur od 12.04.2023 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27.10.2023, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 06.12.2023, sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 171,00 Eur s príslušenstvom. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 25.01.2023 došlo v Bratislave k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola L. D., P. XX.XX.XXXX, Y. E. V. XX/A, XXX XX Y. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadviazovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 21.02.2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 21.02.2023 do 03.03.2023 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy poškodeného vozidla, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXX s platnou dňou 18.03.2023 na sumu 657,00 EUR s DPH za 11 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.03.2023 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 657,00 EUR s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným.

Žalovaný dňa 27.03.2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 486,00 EUR. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 11.04.2023 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 23.03.2023 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené domáhal uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 171,00 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne od 12.04.2023 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Ďalej žalobca uviedol, že aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa

17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018). Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021 sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu

právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

2. Žalovaný v odpore podanom proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Up/1591/2023 zo dňa 09.11.2023 uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha nároku na náhradu škody titulom prenájmu náhradného motorového vozidla, ktorá mala právnenému predchodcovi žalobcu vzniknúť v dôsledku škodovej udalosti, ktorá mala byť spôsobená motorovým vozidlom poisteným v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) u žalovaného. V dôsledku škodovej udalosti si právny predchodca žalobcu zapožičal náhradné motorové vozidlo u žalobcu. Uvedenú skutočnosť žalobca preukazuje Zmluvou o nájme č. XXX/XXXX zo dňa 21.02.2023. Právny predchodca užíval náhradné motorové vozidlo do dňa 03.03.2023. Denná sadzba prenájmu bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom dohodnutá na sumu vo výške 57,00 Eur s DPH. Žalovaný listom zo dňa 24.03.2023 v Oznámení o poistnom plnení oznámil žalobcovi, že dňa 23.03.2023 ukončil šetrenie poistnej udalosti a priznal poškodenému primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla zodpovedajúcu 8 dňom, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Avšak vzhľadom na dĺžku opravy motorového vozidla žalovaný považuje za nedôvodný a neúčelný aj nájom náhradného vozidla za deň 03.03.2023, ktorý predstavuje deň nasledujúci po vykonaní opravy poškodeného motorového vozidla. Dátum ukončenia opravy 02.03.2023 vyplýva z faktúry č. XXXXXXXXX vystavenej autoservisom PPC TEAM plus s.r.o., Einsteinova 13, 951 01 Bratislava, IČO: 35 700 262, v ktorej je ako dátum dodania tovaru alebo služby uvedený práve dátum 02.03.2023. Žalovaný priznal náhradu nájomného len za 8 dní trvania nájmu, pričom poistné plnenie bolo znížené o neprimeranú dĺžku nájmu v rozsahu 3 dní, ktorú žalobca požadoval. Žalovaný určil dĺžku prenájmu v primeranej dobe s ohľadom na čas opravy poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovanej pri poskytovaní súčinnosti. Žalovaný k tvrdeniam žalobcu v žalobe uviedol, že nijako nerozporuje rozsah škôd vzniknutých na motorovom vozidle, avšak s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov je neprimerané, aby oprava motorového vozidla trvala neúmerne dlhú dobu, a tým sa zvyšovali náklady na poskytovanie náhradného vozidla poškodenému. Žalovaný plne akceptuje svoju povinnosť nahradiť poškodenému náhradu za použitie náhradného motorového vozidla, avšak vyžaduje, aby výška tejto náhrady bola určená v súlade so zákonom a ustálenou rozhodovacou praxou súdov. Z tohto dôvodu žalovaný priznal žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, náhradu len za 8 dní trvania prenájmu náhradného vozidla. Žalovaný v otázke výšky náhrady škody poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.06.2016, sp. zn. 3MCdo 3/2015, podľa ktorého otázka, či náklady na nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné, závisí vždy na posúdení konkrétnych okolností prípadu. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvyklá potrebná k prenájomu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu. Ďalej žalovaný uviedol, že skutočnosť, že bola potrebná oprava poškodeného vozidla, nie je v rozpore s faktom, že táto

oprava trvala nepomerne dlho. Opravné úkony boli fakturované v trvaní 15,6 normohodín prác (55 časových jednotiek mechanických prác (ČJ) + 101 časových jednotiek lakovacích prác (ČJ), pričom 10 ČJ = 1 hodina (Kalkulácia autoservisu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.02.2023, strana č. 3 a 4). Aj pri zohľadnení dôb obstarania náhradných dielov a vykonania obhliadok vozidla, je 11 dní neprimerane dlhé obdobie, v ktorom bolo vozidlo umiestnené v servise za účelom opravy. Žalovaný mal za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody, ktoré by opodstatňovali uvedenú dĺžku opravy poškodeného vozidla. Žalobca teda neuniesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažuje v otázke preukázania nadmernej dĺžky opravy, ktorá sa následne odzrkadlila aj v dĺžke prenájmu náhradného motorového vozidla. Bremeno zodpovednosti za takýto postup servisu následne nemôže byť presunutú na žalovaného, ktorý uvedenú skutočnosť nijako nevedel ovplyvniť. Na základe primeranej dĺžky potrebnej na opravu vozidla a zaobstaranie náhradných dielov, pri zohľadnení technologických postupov udávaných výrobcom pre

daný typ vozidiel, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovaného pri poskytovaní súčinnosti žalovaný riadne priznal a uhradil poškodenému náklady za nájom náhradného vozidla za obdobie 8 dní trvania prenájmu. Žalovaný mal za to, že vyššie uvedenou argumentáciou dostatočne preukázal, že dĺžka opravy motorového vozidla poškodeného bola neúmerne dlhá, autoservis zadržoval vozidlo aj po skončení opravy ďalšie 3 dni a z tohto dôvodu nebol v súlade so stanoviskom NBS povinný nahradiť poškodenému neprimerane dlhé obdobie využívania náhradného vozidla. Zároveň mal žalovaný za to, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za predlžovanie vybavenia poisťovnej udalosti z dôvodov na strane autoservisu, a to neúmerne dlhou dobou vykonávania opravy. Vo vzťahu k nároku na zapožičanie náhradného vozidla zaujala svoj postoj aj Národná banka Slovenska (ďalej len „NBS“) v Odpovedi a poskytnutí informácií zo dňa 11.03.2019, v ktorej okrem iného uvádza, že poškodený má nárok na zapožičanie náhradného vozidla odo dňa poškodenia, resp. zničenia jeho motorového vozidla do doručenia oznámenia poisťovateľa o totálnej škode, resp. do ukončenia opravy poškodeného vozidla v súlade s dĺžkou opravy podľa technológie opravy vozidla danej výrobcom konkrétnej značky motorového vozidla a primeraným časovým úsekom na objednanie nevyhnutne potrebných náhradných dielov. Podľa žalovaného je dôvodné zapožičanie si náhradného motorového vozidla len po dobu do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla, t. j. v tomto prípade do 02.03.2023, v deň, ktorý je uvedený ako deň dodania tovaru/služby na faktúre autoservisu. Nemôže byť na ťarchu žalovaného, že poškodený si prevzal opravené motorové vozidlo až dňa 03.03.2023. Motorové vozidlo poškodeného bolo dňa 02.03.2023 opravené a mohol si ho z autoservisu prevziať (opak žalobca nepreukázal). To, že sa poškodený rozhodol čakať do vystavenia krycieho listu zo strany žalovaného, aby nemusel opravu poškodeného motorového vozidla uhradiť z vlastných zdrojov (a následne čakať na jej preplatenie) bolo výlučne rozhodnutím poškodeného, čo taktiež nemôže byť pripísané na ťarchu žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že nie je správne tvrdenie žalobcu, že žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, ale bol to práve žalobca, ktorý si svojvoľne určil dobu trvania nájmu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na súdne rozhodnutie v obdobnej veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12C/4/2022 (uvedeného súdne rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11 Co/34/2022-171 zo dňa 21.07.2022). Náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dátume ukončenia opravy, teda po dátume

02.03.2023 nebolo možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pojmovovo už nejde o vozidlo náhradné, prenájaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. Z ustálenej súdnej praxe taktiež vyplýva, že je vylúčené a nevhodné, aby v situácii, keď dôjde k oprave poškodeného motorového vozidla, boli aj naďalej za účelné považované náklady na prenájom náhradného vozidla. Opačný názor by viedol k absurdnému záveru, že poškodený si môže prenajať „náhradné“ motorové vozidlo na akúkoľvek dlhú dobu. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS 2043/17 zo dňa 14.02.2018, ktorý sa zaoberal otázkou nemravnosti účelového navyšovania nákladov na odstraňovanie škôd v systéme povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu a parazitovania na tomto systéme zo strany tretích osôb. Žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného motorového vozidla po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú mu žalovaný poskytol plnenie, t. j. dobu po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu. Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 171,00 EUR od 12.04.2023 do zaplatenia. Žalovaný mal za to, že nárok žalobcu na úroky z omeškania voči žalovanému je potrebné posúdiť podľa zákona o PZP, nakoľko uvedený právny predpis ako lex specialis obsahuje aj špeciálnu právnu úpravu omeškania poisťovateľa. Právny predchodca žalobcu si u žalovaného uplatnil nárok na náhradu škody dňa 08.03.2023. Žalovaný dňa 24.03.2023 poskytol žalobcovi v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP vysvetlenie, z akého dôvodu znížil poistné plnenie, t. j. pred uplynutím 3-mesačnej zákonnej lehoty. Žalovaný ukončil šetrenie dňa 23.03.2023 a vyplatil poistné plnenie vo výške 486,00 Eur dňa 25.03.2023. Žalovaný dodržal aj zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu na plnenie, preto sa nemohol dostať do omeškania s plnením svojho záväzku. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný si svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil, preto sa nemohla dostať do omeškania. Úrok z omeškania má charakter sankcie za to, že dlh nebol splnený riadne a včas (§ 559 OZ v spojení s § 517 ods. 2 OZ) a je vlastne zmenou v obsahu záväzku. Keďže žalovaný si svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP splnil, nie je povinný poškodenému uhradiť úroky z omeškania (§ 11 ods. 7 zákona o PZP a contrario), a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, t. j. 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z takéhoto

rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (§ 11 ods. 6 zákona o PZP po spojke „alebo“). V opačnom prípade by sa žalobcovi priznal nárok na príslušenstvo pohľadávky, ktorý doposiaľ nevznikol. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že odpor podaný žalovaným považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo

obdobných sporov iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovňam. Žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera z dôvodu neprimeranej doby trvania nájmu náhradného vozidla s poukazom na nevyhnutnú dobu opravy poškodeného motorového vozidla. Na základe toho považuje za účelný nájom náhradného vozidla len za obdobie v rozsahu ôsmich dní. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru žalobcu rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Žalobca poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z pohľadu žalobcu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, pričom žalobca má za to, že takýto postup nemožno akceptovať. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018 a zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019. Žalovaným uznané a vyplatené poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla predstavuje svojvoľne určenú dobu trvania nájmu, ktorú žalovaný nijako nepreukázal ani nevysvetlil. V súvislosti s trvaním samotnej opravy žalobca poukázal na to, že poškodený nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy jeho vozidla. Nemôže sa preto jednať o okolnosť, ktorá by vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Je potrebné si uvedomiť, že postup prác v servise ako aj celková dĺžka opravy sa odvíja od mnohých faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, doba dodania náhradných dielov, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Uvedené okolnosti preto nemožno pričítať na úkor poškodeného a vyžadovať, aby sám znášal náklady za obdobie, kedy bol nedobrovoľne obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenájom náhradného vozidla bol preňho na účely jeho bežného fungovania nevyhnutný. Žalobca v konaní objektívne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise za účelom jeho opravy, pričom je potrebné zohľadniť fakt, že to bol práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a ocitol sa tak v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. Podľa vyjadrenia servisného technika autoservisu PPC TEAM plus s.r.o., p. D. E., oprava prebehla v štandardnom režime s ohľadom na technologické postupy a vyťaženosť personálu. V súvislosti s ozrejením bližších okolností predmetnej opravy žalobca navrhol, aby súd vykonal písomný dopyt na autoservis PPC TEAM plus, s.r.o., a to za účelom poskytnutia súčinnosti súdu v podobe potrebných vysvetlení o priebehu opravy, pričom otázky na autoservis by strany sporu doručili súdu v určenej lehote. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou

škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému žalobca poukázal na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol, a to dňa 09.06.2023, teda v deň ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla. V danej veci je relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 21.02.2023 do 03.03.2023, t.j. 11 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z čestného prehlásenia poškodeného, ako aj z predloženého potvrdenia autoservisu, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočností, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájomom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a aj nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Pokiaľ žalovaný poukazuje na akési stanovisko NBS, predmetný dôkaz nemá podľa názoru žalobcu nijakú právnu relevanciu v tomto alebo v iných súdnych konaniach. Čo sa týka tvrdení žalovaného, že poškodený si neprevzal motorové vozidlo včas z dôvodu, že sa rozhodol čakať na doručenie krycieho listu zo strany žalovaného, aby nemusel opravu poškodeného motorového vozidla uhradiť z vlastných zdrojov a následne čakať na jej preplatenie, tieto žalobca považoval za absolútne irelevantné, nakoľko poškodená si opravu vozidla hradila sama a následne si dávala túto preplácať zo strany poisťovne, o čom svedčí aj Oznámenie o poistnom plnení - krycí list, zo dňa 21.03.2023, z ktorého vyplýva, že poistné plnenie bolo pripísané na účet poškodenej. Žalobca si v konaní uplatňuje nárok nie do doručenia krycieho listu, ale do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla. Poškodená si svoje opravené vozidlo z autoservisu prevzala bezodkladne, a to nasledujúci deň po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla, teda dňa 03.03.2023, ako to vyplýva z Čestného prehlásenia poškodenej aj Potvrdenia autoservisu. Žalovaný v podanom odpore poukázal okrem iného na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 14.02.2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, podľa záverov ktorého považuje obchodný model žalobcu a jeho podnikateľskú činnosť za parazitovanie na systéme povinného zmluvného poistenia, ktoré je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Takéto argumenty žalobca vyhodnotil ako účelové a špekulatívne. V celom rozsahu žalobca odmietal, že by žalobca akýmkoľvek

spôsobom parazitoval na povinnom zmluvnom poistení. Žalobca je podnikateľským subjektom, ktorý svojim klientom ponúka komplexné služby, podniká v súlade so zákonnými ustanoveniami a tiež pomáha poškodeným zmierniť stav, ktorý im bol vnútený dopravnou nehodou. S námietkami žalovaného ohľadom uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania nie je možné súhlasiť. V tejto súvislosti žalobca odkázal na svoje predchádzajúce tvrdenia a poukázal na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. Ústavný súd SR poukázal na obsah Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole, ktorú dovolací súd nezohľadnil a pri výklade ustanovení zákona o PZP nepostupoval v súlade s právom Európskej únie. V dôsledku uvedeného došiel k záveru, že právny názor Najvyššieho súdu SR je postavený na zjavnej chybe v právnom posúdení. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020. Najvyšší súd SR následne zaujal právny názor v intenciách výkladu Ústavného súdu SR, a to v Uznesení zo dňa 23.02.2022, sp. zn. 3Obdo/27/2021. Vzhľadom k uvedenému je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poistného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle

§ 11 ods. 8 zákona o PZP t. j. tým, že si nesplnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe uvedených skutočností mal žalobca za to, že do omeškania s plnením poistného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnene kráti alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z o meškania, kde súd buď prizná alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvýšených vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poistného plnenia. Súd súčasne stanoví vo svojom rozhodnutí dodatočnú lehotu na doplatenie priznaného poistného plnenia. Žalobca je teda toho názoru, že mu vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na svojej argumentácii uvedenej v odpore proti platobnému rozkazu. Žalobca vo svojom vyjadrení nesúhlasí s tým, že žalovaný poskytol žalobcovi plnenie len za 8 dní nájmu náhradného vozidla. Žalovaný poukázal na to, že tak, ako uviedol aj v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 24.03.2023, v priznanej primeranej dobe zapožičania náhradného vozidla 8 dní je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný pri stanovení primeranej doby zapožičania náhradného vozidla prihliadol aj na objektívne okolnosti tohto prípadu. Zároveň žalovaný uviedol, že čo sa týka vyjadrenia servisného technika autoservisu PPC TEAM plus s.r.o. toto nemá žiadnu výpovednú hodnotu, nakoľko ide len o všeobecné

konštatovanie, že oprava prebehla v štandardnom režime s ohľadom na technologické postupy a vyťaženosť personálu a nie je možné z neho posúdiť primeranosť doby trvania opravy poškodeného motorového vozidla. Z uvedeného dôvodu mal žalovaný za to, že autoservis relevantným spôsobom nepreukázal neprimerane dlhú dobu opravy. Relevantné informácie vyplývajú jedine z predloženej kalkulácie autoservisu, podľa ktorej vzhľadom na počet normohodín možno vyvodiť záver o tom, že opravné úkony trvali 15,6 normohodín prác a pri tejto dobe opravy, aj pri zohľadnení dób obstarania náhradných dielov a vykonania obhliadok vozidla, je 11 dní neprimerane dlhé obdobie, v ktorom bolo vozidlo umiestnené v servise za účelom opravy. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný oznámil konajúcemu súdu, že požiadal znalca o vypracovanie odborného vyjadrenia za účelom posúdenia časového rozsahu opravy poškodeného motorového vozidla a primeranosti dĺžky opravy v autoservise. Bezodkladne po jeho obdržaní bude žalovaným zaslaný konajúcemu súdu. Čo sa týka nájmu náhradného vozidla po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla, žalovaný uviedol, že za bezodkladné prevzatie opraveného motorového vozidla z autoservisu nepovažuje jeho prevzatie nasledujúci deň po ukončení opravy. Zároveň vzhľadom na to, že autoservis nečakal na doručenie krycieho listu zo strany žalovaného, ale poškodená si opravu poškodeného motorového vozidla hradila sama, je nepochybne zrejmé, že prevzatím opraveného motorového vozidla až nasledujúci deň po ukončení opravy si poškodená sama spôsobila škodu dlhším nájmom náhradného vozidla, nakoľko dňa 02.03.2023 mala poškodená motorového vozidlo opravené a mohla si ho z autoservisu prevziať, pričom opak preukázaný nebol. Nájom náhradného vozidla po ukončení opravy, t. j. za deň 03.03.2023, už preto nemožno považovať za účelný a dôvodný. Žalovaný preto naďalej zastával názor, že žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného motorového vozidla voči žalovanému po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú mu žalovaný poskytol plnenie, t. j. dobu po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú a žiadal, aby súd žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi: zmluva o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 21.02.2023, protokol o prenájme náhradného vozidla zo dňa 03.03.2023, čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 03.03.2023, potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu zo dňa 03.03.2023, faktúra č. XXXXXXX, zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 03.03.2023, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.03.2023, uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky zo dňa 03.03.2023, oznámenie o poskytnutí

poistného plnenia zo dňa 24.03.2023, doklad o úhrade sumy 486 Eur dňa 27.03.2023, faktúra č. XXXXXXXXX, kalkulácia autoservisu č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.02.2023, odpoveď a poskytnutie informácií zo dňa 11.03.2019, vyjadrenie servisného technika, oznámenie o poistnom plnení - krycí list, odborné vyjadrenie znalkyne M.. T. V. č. XX-XXXX. Ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania strany sporu nemali, resp. na nich netrvali.

6. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav: v konaní bolo nesporné, že dňa 25.01.2023 došlo v Y. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola L. D., P. XX.XX.XXXX, Y. E. V. XX/A, XXX XX Y. (poškodený). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, za opravu bola dňa 02.03.2023 vystavená faktúra č. XXXXXXXXX.

7. Zo Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 21.02.2023 súd zistil, že na jej základe žalobca prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo s dobou nájmu od 21.02.2023 do 03.03.2023 za nájomné 57 EUR/deň a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30 EUR. Z protokolu o prenájme náhradného vozidla súd zistil, že náhradné vozidlo bolo vrátené dňa 03.03.2023. Dňa 03.03.2023 vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 18.03.2023 na sumu 657,00 EUR s DPH za 11 dní. V čestnom prehlásení zo dňa 03.03.2023 poškodená prehlásila, že mala zapožičané náhradné vozidlo od 21.02.2023 do 03.03.2023, t.j. v trvaní 11 dní z dôvodu, že jej vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise; zároveň poškodená prehlásila, že po dobu opravy jej vozidla nemala k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný. Z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu zo dňa 03.03.2023 vyplýva, že poškodené vozidlo bolo do servisu za účelom opravy prevzaté dňa 21.02.2023 a po ukončení opravy bolo poškodené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi, a to dňa 03.03.2023. Z vyjadrenia servisného technika vyplýva, že oprava prebehla v štandardnom režime, kde sa bral ohľad na technologické postupy a vyťaženosť personálu.

8. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.03.2023 súd zistil, že poškodený ako postupca postúpil pohľadávku poškodeného voči žalovanému vo výške 657 EUR s DPH titulom nákladov za užívanie náhradného vozidla na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 03.03.2023. Dňa 03.03.2023 si žalobca u žalovaného uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky.

9. Z oznámenia o poskytnutí poistného plnenia zo dňa 24.03.2023 súd zistil, že žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 23.03.2023 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého bola výška plnenia v sume 486 EUR. Žalovaný nepriznal neprimerané náklady na náhradné vozidlo za 3 dni spolu vo výške 171 EUR z dôvodu, že priznaná doba na zapožičanie náhradného vozidla je 8 dní. Priznaná primeraná doba zapožičania náhradného vozidla, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Dňa 27.03.2023 žalovaný žalobcovi uhradil sumu 486 EUR.

10. Z odborného vyjadrenia znalkyne M.. T. V. č. XX-XXXX súd zistil, že znalkyňa konštatovala, že samotná oprava vozidla Toyota C-HR Hybrid, EČV: Y., v rozsahu, ako bolo vozidlo Toyota poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 25.01.2023, trvá 15,6 hodiny, t.j. cca 2 pracovné dni. S prihliadnutím k celkovému procesu opravy vozidla Toyota v autoopravovni je možné považovať z technického hľadiska za primeranú dĺžku opravy vozidla Toyota v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti dňa 25.01.2023 v úrovni cca 9 pracovných dní. S prihliadnutím na reálnu dĺžku samotnej opravy 15,6 hodiny,

t.j. cca 2 pracovné dni, obsahuje uvedený čas aj výraznú časovú rezervu. Vyššie uvedený čas 9 pracovných dní ale uvažuje s využitím jedného pracovníka autoopravovne na všetky úkony súvisiace s opravou vozidla. Je nutné ale uviesť, že viaceré úkony je možné vykonávať v jednom čase viacerými pracovníkmi servisu samostatne a nezávisle od seba, čím by sa mohol uvedený časový rozsah opravy cca 9 pracovných dní skrátiť na 8 pracovných dní, čo predstavuje 10 kalendárnych dní. Vzhľadom na vyššie uvedené je možné uvažovať z technického hľadiska s primeraným časovým rozsahom opravy

vozidla Toyota v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 25.01.2023 v úrovni cca 8 pracovných dní, čo zodpovedá 10-tim kalendárnym dňom.

11. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu vrátane inej ujmy spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

12. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví, inej ujmy a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
- d) ušlého zisku.

13. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy preukázaný,
- b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody vrátane inej ujmy, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

14. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody vrátane inej ujmy poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.15a)

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

18. Podľa § 442 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav a po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobca sa podanou žalobou domáhal nároku na náhradu škody titulom prenájmu náhradného motorového vozidla, ktorá mala právnomu predchodcovi žalobcu vzniknúť v dôsledku škodovej udalosti, ktorá mala byť spôsobená motorovým vozidlom poisteným v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. u žalovaného. V dôsledku škodovej udalosti si právny predchodca žalobcu zapožičal náhradné motorové vozidlo u žalobcu, a to od 21.02.2023 do 03.03.2023, t.j. za 11 dní, za nájomné 57 EUR/deň. Žalovaný žalobcovi uhradil náklady za náhradné vozidlo za 8 dní, náklady za 3 dni vo výške 171 EUR neuhradil, nakoľko ich považoval za neprimerané.

23. V prvom rade súd zdôrazňuje, že žalovaný namietal iba neprimerane dlhú dobu zapožičania náhradného vozidla, ostatné skutkové tvrdenia žalobcu (napr. výšku nájomného, rozsah škôd na poškodenom vozidle a pod.) žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil a teda súd ich považoval medzi stranami za nesporné. Aj z oznámenia

o poskytnutí poistného plnenia zo dňa 24.03.2023 vyplývalo, že žalovaný žalobcovi poskytol plnenie vo výške 486 EUR, t.j. nárok žalobcu ako taký nespochybňoval. Žalovaný žalobcovi nepriznal iba neprimerané náklady na náhradné vozidlo za 3 dni spolu vo výške 171 EUR, a to z dôvodu, že za primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla žalovaný považoval čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne, ktorý podľa názoru žalovaného predstavoval 8 dní.

24. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineneho konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Pokiaľ žalovaný posúdil za primeranú dobu opravy iba 8 dní, ktorú odôvodnil vlastným určením doby potrebnej na opravu, podľa názoru súdu tak určil bez akéhokoľvek relevantného dôvodu, len na základe svojvoľného posúdenia, ktoré nemožno akceptovať (viď rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018 a zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019). Žalovaným uznané a vyplatené poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla predstavuje svojvoľne určenú dobu trvania nájmu, ktorú žalovaný nijako nepreukázal ani nevysvetlil.

25. V súvislosti s trvaním samotnej opravy sa súd stotožnil s názorom žalobcu, že poškodený nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy jeho vozidla. Nemôže sa preto jednať o okolnosť, ktorá by vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Postup prác v servise ako aj celková dĺžka opravy sa odvíja od mnohých faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, doba dodania náhradných dielov, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Uvedené okolnosti preto nemožno pričítať na úkor poškodeného a vyžadovať, aby sám znášal náklady za obdobie, kedy bol nedobrovoľne obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenájom náhradného vozidla bol preňho na účely jeho bežného fungovania nevyhnutný.

26. Neprimeranú dĺžku trvania opravy sa žalovaný snažil preukázať prostredníctvom odborného vyjadrenia, ktoré sa rozhodol sám zaobstarať za účelom posúdenia časového rozsahu opravy poškodeného motorového vozidla a primeranosti dĺžky opravy v autoservise.

Avšak ako vyplýva z odborného vyjadrenia znalkyne M.. T. V. č. XX-XXXX, ktoré žalovaný napokon súdu predložil, podľa znalkyne je možné považovať z technického hľadiska za primeranú dĺžku opravy poškodeného vozidla na úrovni cca 9 pracovných dní. Súd poukazuje na to, že poškodené vozidlo sa v autoservise preukázateľne nachádzalo od 21.02.2023 (pondelok) do 03.03.2023 (štvrtok), čo je 9 pracovných dní (11 kalendárnych dní). Ani z odborného vyjadrenia, ktoré bolo súdu predložené samotným žalovaným, tak nevyplýva, že by v danom prípade poškodené vozidlo bolo v oprave neprimerane dlhú dobu. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že žalovaný nepreukázal, že by sa poškodené vozidlo opravovalo neprimerane dlhú dobu.

27. Ďalšia námietka žalovaného spočívala v tom, že faktúra za opravu poškodeného vozidla bola vystavená už dňa 02.03.2023, pričom ako deň dodania tovaru/služby je na faktúre autoservisu uvedený dátum 02.03.2023 a teda keď si poškodený prevzal opravené motorové vozidlo až dňa 03.03.2023, nájom za deň 03.03.2023 nemožno považovať za účelný a dôvodný. V tejto súvislosti súd konštatuje, že z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vyplýva, že poškodené vozidlo bolo do servisu za účelom opravy prevzaté dňa 21.02.2023 a po ukončení opravy bolo poškodené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi, a to dňa 03.03.2023. Zároveň poškodený v čestnom prehlásení prehlásil, že mal zapožičané náhradné vozidlo od 21.02.2023 do 03.03.2023, t.j. v trvaní 11 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise. Podľa názoru súdu je relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 21.02.2023 do 03.03.2023, t.j. 11 dní, nachádzalo v autoservise, a teda poškodený nemal svoje poškodené vozidlo fakticky k dispozícii, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájomom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v autoservise.

28. Podľa názoru súdu v prípade, ak si poškodený prevezme poškodené vozidlo nasledujúci deň po dni, ktorý je ako deň dodania tovaru/služby uvedený vo faktúre, nemožno mať za to, že zo strany poškodeného ide o neprimerane dlhú dobu. Z konania poškodeného nevyplýva, že by poškodený nejakým spôsobom umelo oddŕaľoval prevzatie poškodeného vozidla a snažil sa tým neprimerane navýšiť čas nájmu náhradného vozidla. Zo spisu síce nie je zrejmé, kedy presne (ktorý deň a ktorú hodinu) a ako (telefonicky, emailom alebo inak) sa poškodený dozvedel o tom, že poškodené vozidlo je opravené a má si ho prísť vyzdvihnúť, ak tak však urobil nasledujúci deň po to, čo bola vystavená faktúra za opravu, podľa názoru súdu mu nemožno vyčítať, že by konal účelovo, resp. oneskorene, z ktorého dôvodu by náklady na náhradné vozidlo mali byť v tejto časti nehospodárne. Opätovne súd poukazuje na to, že aj z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vyplýva, že poškodené vozidlo bolo odovzdané držiteľovi bezodkladne. Navyše, súd poukazuje aj na to, že celková dĺžka obdobia, počas ktorého sa poškodené vozidlo nachádzalo v autoservise, nepresiahla

primeranú dĺžku opravy poškodeného vozidla podľa odborného vyjadrenia znalkyne M.. T. V., t. j. 9 pracovných dní.

29. Za danej situácie súd považoval nárok poškodeného postúpený na žalobcu za účelný a žalovaný je povinný plniť náhradu na náklady vynaložené účelne, keďže nárok poškodeného je krytý poistením zodpovednosti za škodu z PZP v rozsahu, v akom boli náklady na zapožičanie vozidla vynaložené účelne. Zároveň je nutné zdôrazniť, že poškodený nemohol používať svoje vozidlo predovšetkým z dôvodu jeho poškodenia zavineného poistencom u žalovaného. Vzhľadom na uvedené súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy 171,00 EUR za dôvodný v celom rozsahu.

30. Čo sa týka úrokov z omeškania, súd poukazuje na to, že so splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je žalovaný v omeškaní, v nadväznosti na čo žalobca dôvodne uplatnil úrok z omeškania. V tejto časti zohľadnil súd skutočnosť vzniku pohľadávky na náhradu škody v rámci vzťahu medzi žalovaným a poškodeným, ktorý poškodený vystupoval v statuse fyzickej osoby - občana, čím je odôvodnená aplikácia hmotno-právnej úpravy vyplývajúcej z Občianskeho zákonníka i vo vzťahu k

príslušenstvu z titulu úroku z omeškania. Tento bol žalobcovi priznaný podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške zákonnej sadzby úroku z omeškania. Súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty po skončení šetrenia poistného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, a to v súlade o zaužívanou súdnou praxou vyšších súdov, či v súlade s ustálenou judikatúrou. Súd mal teda za to, že nakoľko poistné šetrenie bolo ukončené 23.03.2023, čo vyplýva z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 24.03.2023, 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia uplynula dňa 11.04.2023 (vzhľadom na veľkonočné obdobie) a žalovaný sa dostal do omeškania od 12.04.2023. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Preto by bolo nespravodlivé a na úkor poškodeného, resp. jeho nástupcu - žalobcu, posúdiť omeškanie až doručením právoplatného rozhodnutia, keďže žalovaný bol povinný poskytnúť plnenie vo výške 657 Eur najneskôr do 11.04.2023. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženu o 171 Eur (t.j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného o začiatku omeškania a jeho názor považuje za nesprávny. Žalovaný ukončil šetrenie a jeho zavinením neposkytol správne poistné plnenie, nesprávne vyhodnotil šetrenie, hoci bol povinný zaplatiť sumu 657 Eur do 15 dní od skončenia šetrenia. Keďže zaplatil iba časť uvedenej sumy, so zvyškom je v omeškaní uplynutím 15. dňa po skončení šetrenia. Iný názor by bol na úkor poškodeného a v rozpore so spravodlivým výkladom. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania

v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.